

23-09-

ΟΡΘΡΟΣ ΣΥΛΛΗΨΕΩΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ.

23-09-

† Ἡ Σύλληψις τοῦ πυρίου ἐνθέξου Προφήτου, Προδρόμου,
καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

ΟΡΘΡΟΣ.

Ὕχος ἀ Δι

Ἄ Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν
 εν λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο
 μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ὄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
δόνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν
 εν λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα
 τι Κυ ρι ου

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ὄνω)

Ἄπολυπίκιον.

Ὕχος δ^ν.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὕχος ἢ Δι

χ ^M Δ
 Η πρω ην ου τι κτου σα στει ρα ευ
 φραν θη τι ⁶ ι δου γαρ συ νε λα βες Η
 λι ου λυ χνον σα φως φω τι ζειν τον
 μελ λον τα ⁶ πα σαν την οι κου με νην α βλε
 ψι αν νο σου σαν ^Δ χο ρευ ε Ζα χα ρι α εκ βο
 ων παρ ρη σι ι α ⁶ Προ φη της του γ ψι
 στου ε στιν ο μελλων τι κτεσθαι
 ρ ^Γ Δο ξα Πα τρι και γι ω και α γι
 ω Πνευ μα τι

Γ
Δ
Και νυν και α ει και εις τους αι ω

Θεοτοκόν.

νας των αι ω νων α μην

Δ
Β
Το απ αι ω νος α ποκρυφον και Αγ γε λοις α γνωστον μυ στη ρι ον δι α σου Θε

Θε
ο το κε τοις ε πι γης πε φα νε ρω ται Θε
Δ
ος εν α συ γ χυ τω ε νω σει σαρ κου με νος

και Σταυρον ε κου σι ως υ περ η μων κα τα

δε ξα με νος δι ου α να στη σας τον

πρωτο ο πλαστον ε σωσεν εκ θα να του
τας ψυχας η μω ω ων

Μετὰ τὴν α' Σπιχολογίαν.

Κάθισμα. Ὡχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἐλισάβετ στειρώσεως ἥλευθέρωται, ἡ Παρθένος δὲ πάλιν Παρθένος ἔμεινεν, ὅτε φωνῇ τοῦ Γαβριήλ, γαστρὶ συνέλαβεν, ἀλλ' ἐν νηδύῃ προσκιρτᾷ τὸν ἐν γαστρὶ παρθενικῇ, Θεὸν προγνοὺς καὶ Δεσπότην, ὁ Πρόδρομος Ἰωάννης, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν σαρκούμενον.

Δόξα... τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον, ὄμοιον.

Χαῖρε ἄγιον ὅρος καὶ θεοβάδιστον, χαῖρε ἔμψυχε βάτε καὶ ἀκατάφλεκτε, χαῖρε ἡ μόνη πρὸς Θεὸν κόσμου γέφυρα, ἡ μετάγουσα θνητούς, πρὸς τὴν αἰώνιον ζωήν, χαῖρε ἀκήρατε Κόρη, ἡ ἀπειράνδρως τεκοῦσα, τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β' Σπιχολογίαν.

Κάθισμα. Ὡχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τρύγων ἡ φιλέρημος, ὁ Ἱερὸς Βαπτιστής, κηρύξας μετάνοιαν, καὶ φανερώσας Χριστόν, γενόμενον ἄνθρωπον, πάντων ἀμαρτανόντων, ἐγεννήθη προστάτης, πᾶσι χειμαζομένοις, βοηθῶν ὀενάως· αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστέ, σῶσον τὸν κόσμον σου.

Δόξα... τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν... Θεοτοκόν, ὅμοιον.

Ἡ μόνη κυρίσασα, τὸν Ποιητὴν τοῦ παντός,
ἡ μόνη κοσμήσασα, τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ τόκῳ
σου Ἀχραντε, ρῦσαι με τῶν παγίδων, τοῦ
δολίου Βελίαρ, στῆσον με ἐπὶ πέτραν, τῶν
Χριστοῦ θελημάτων, αὐτὸν ἐκδυσωποῦσα
ἐκτενῶς, ὃν ἐσωμάτωσας.

‘Ο Ν’ ψαλμὸς χῦμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἔξαλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

Κοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἀν δικαιωθῆσε ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ίδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ίδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἔξαλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός,
καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις
μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου,
καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ'
ἐμοῦ.

Ἄπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου
σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ
ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαι με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς
σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν
δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα
μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Οτι, εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ὄν-
δλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον,
καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ
Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἄγαθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου τὴν
Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εύδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Οι Κανόνες.
Κανών τῆς Θεοπόκου.
.Ωδὴ ἀ'. Ὁ Εἱρμὸς.

Ὕχος λαὸς τὸ Γα

Ἄγραν δὶ ο δευ σας ωσει ξη ραν δὶ και
την Αι γυπτιι αν π μο χθη ρι αν δὶ α φυ γων
ο Ισ ρα η λι της α νε βο ο α ρτω
λυ τρω τη και Θε ω η μωνα σωμεν δὶ
περ α γι α Θε ο το κε σω ωσον

η μας δὶ

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ
καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· Ὡ Μῆτερ τοῦ
Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν
με διάσωσον.

Ἄπολλοις συ νε χο με νος πει ρα σμοις δὶ

προς σε κατα φε ευ γω σω τη ρι αν ε πι
 ζη των ΔΩ Μη τερ του Λο γου και Παρ θε νε λ
 των δυ σχε ρων και δει νων μεδι α σωσον Δ
 Δ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ωσον
 η μας Δ

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς
 ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαι μου τὴν ψυχήν·
 εἰρήνευσον, Κόρη, τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Γίοῦ καὶ
 Θεοῦ σου, Πανάμωμε.

ΔΠαθῶν με τα ρατ του σι προ σβο λαι Δ πολ
 λης α θυ μι ι ας εμ πι πλω σαι μου την ψ
 χην Δ ει ρη νευ σον Κο ρη τη γα λη νη λ την
 του Γι ου και Θε ου σου Πανα μω με Δ

Ἐὰν γέ τις περ αὐτὸν γίνεται οὐ τοῦ κέσου σωτηρίαν

η μαζί

Σωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ,
Παρθένε, λυτρωθῆναι με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ
νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ
τὴν διάνοιαν.

Ἐὰν γέ τις περ αὐτὸν γίνεται οὐ τοῦ κέσου σωτηρίαν

σωτηρίαν Παρθένε, νελυτρωθῆναι μετωνόμει

νων σοὶ γὰρ νῦν προς φεύγων αὐτεῖνων
καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν σοὶ

καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν σοὶ

Ἐὰν γέ τις περ αὐτὸν γίνεται οὐ τοῦ κέσου σωτηρίαν

η μαζί

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν,
ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σου,
ἀξίωσον, μόνη Θεομῆτορ, ώς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε
λοχεύτρια.

Γ ε υ ν τ α τ ο σ ω μ α κ α i τ η ν ψ υ χ η n Γ
 Δ Ν ο σ ο u n t a t o s w m a k a i t h n ψ u x h n Δ
 ε π i σ k o p i η c θ e i a c k a i p r o v o i a c t h c p a r a
 σ ο u Δ a z i w s o n m o n h Θ e o m h t o r x
 ω c a γ a θ e i a g a θ o u t e l o x e u t r i a Δ

Κανόνας τοῦ Ἅγίου.

Ωδὴ α'. Ἡχος πλ. β'. Ως ἐν ἡπείρῳ.

Στίχ. Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε
ὑπέρ ἡμῶν.

Τῆς στειρευούσης ψυχῆς μου τοὺς λογισμούς, τοὺς ἀκάρπους ἔκτιλον, στειρευούσης δὲ βλαστός, εὔφημεῖν ὅρμήσαντος τὴν σήν, ἐν νηδύῃ μητρικῇ, ἀγίαν Σύλληψιν.

Στίχ. Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε
ὑπέρ ἡμῶν.

Οἱ Ιερὸς Ζαχαρίας ἐν τῷ ναῷ, εἰσελθὼν τεθέαται, θεῖον Ἀγγελον αὐτῷ, ἐμφανῶς μηνύοντα, Γίόν, μετὰ γῆρας Ιερεῦ, ἔξεις τὸν Πρόδρομον.

Δόξα...

Ἀύχνος Ἡλίου τῆς δόξης δὲ φωταυγῆς, ἐν νηδύῃ ἄρχεται, ἀναλάμπειν μητρικῇ, δι' οὗ σκότος λέλυται παθῶν, καὶ στειρώσεως δεσμά, δὲ μέγας Πρόδρομος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Τὸν ἐν γαστρί σου Δεσπότην ἐν μητρικῇ, Θεοτόκε πάναγνε, βασταζόμενον γαστρί, κατιδῶν ἐσκίρτησε σαφῶς, Ἰωάννης ως αὐτοῦ, ὑπάρχων Πρόδρομος.

Κανών τῆς Θεοτόκου.

΄Ωδὴ γ'.

΄Ο Ειρμὸς.

΄Ηχος πᾶς

Ἄρα ρα νι ας α ψιδος ο ροφουρ γε Κυ
ρι ε δι και της εκ κλη σι ας δο μη τορ συ με
στερε ωσον ḡ εν τη α γα πη τη ση ḡ των ε
φε των η α κρο της δι των πι στων το στη ριγ
μα μο νε φι λαν θρω πε δις
Ἄρα γι α Θε ο το κε σω ωσον
η μας δι

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι,
Σέ, Θεογεννῆτορ, Παρθένε, σύ με κυβέρνησον,
πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν
πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη πανύμνητε.

Γρατεψυραντο
 Διπροστα σι αν και σκε πηνζωης ε μης
 τι θημιδι Σε Θε ο γεν νη τορ Παρθε νε συ
 με κυ βερ νη σον προς τον λι με να σου
 των α γα θωνη αι τι α διτων πι στων το
 στηριγμα μο νη πα νυμνη τεδι

Γρατεψυραντο
 Δι χι περ α γι α Θε ο το κε σω ω
 σονη μας δι

Ικετεύω, Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον,
 καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου·
 σὺ γάρ, Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης,
 τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη πανάχραντε.

Γρατεψυραντο
 Δι κε τευ ω Παρθε νε τον ψυ χι κον
 ταραχον δι και της α θυ μι ας την ζαλην δι

α σκε δα σαι μου ^Δ_¶ συ γαρ Θε ο νυμ φε ^Δ_¶

τον αρ χη γον της γα λη νης ^Δ_¶ τον Χριστον ε
κυ η σας μο νη παναχραν ^Δ_¶ τε ^Δ_¶

^Δ_¶ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σον η μας ^Δ_¶

Εύεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον,
τῆς εὔεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον·
πάντα γὰρ δύνασαι, ώς δυνατὸν ἐν ἴσχυΐ, τὸν
Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

^Δ_¶ Ευ ερ γε την τε κουσατοντων κα λων

αι τι ον ^Δ_¶ της ευ ερ γε σι ας τον πλου τον

πα σιν α να βλυσον ^Δ_¶ παν τα γαρ δυ να σαι

^Δ_¶ ως δυ να τον εν Ι σχυ ι ^Δ_¶ τον Χριστον κυ

η σασα Θε ο μα κα ριστε **Δ**

Δ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σονη μας **Δ**

Χαλεπαις ἀρρωστίαις, καὶ νοσεροῖς
πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ, Παρθένε, σύ μοι
βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γάρ, ἀνελλιπῇ σε
γινώσκω, θησαυρόν, Πανάμωμε, τὸν
ἀδαπάνητον.

ΔΧα λε παις αρ ρω στιαις και νο σε ροις πα
θεσιν **Δ** ε ξε τα ζο με νω Παρ θε νε συ μοι
βο η θη σον **Δ** των : α μα των γαρ **Δ** α νελ
λι πη σε γι νω σκω **Δ** θη σαυ ρον Πα να μω με
τον α δα πα νη τον **Δ**

**Κανόνας τοῦ Ἀγίου. Ὡδὴ γ'.
Ὕπαγος πλ. β'. Οὐκ ἔσπιν Ἀγιος.**

Στίχ. Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Ἡ στεῖρα σήμερον καρπόν, ἵερὸν συλλαμβάνει, τὸν μετέπειτα πᾶσαν, ἀκαρπίαν τῶν ψυχῶν, ἀξίνη τῇ νοητῇ, ἀποτέμνειν, μέλλοντα ἐν χάριτι.

Στίχ. Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Κωφεύσας ἔνδον τοῦ ναοῦ, Ζαχαρίας ὁ μέγας, τὴν φωνὴν τὴν τοῦ Λόγου, ἀγγελίᾳ φοβερᾷ, κομίζεται καὶ λαμπρῶς, μεγαλύνει, Κύριον τὸν εὔσπλαγχνον.

Δόξα...

Ο δείξας τρίβον ἀσφαλῆ, τοῖς πιστοῖς μετανοίας, προτροπῇ τοῦ Ἀγγέλου, ἐν νηδύῃ μητρικῇ, βλαστάνει θείᾳ βουλῇ, παρ' ἐλπίδα, ὁ Ἐνδοξος Πρόδρομος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Γαστρὶ φερόμενον Χριστόν, τῆς Παρθένου ὡς ἔγνω, ὁ ἐκ στείρας ἐσκίρτα, προμηνύων τὴν χαράν, ἐπιδημοῦσαν ἐν γῇ, κατηφείας, πάντας ἐκλυτρώσασθαι.

Κάθισμα
^Ηχος δ'.
Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Θυμιῶντι ἐν ναῷ, τῷ Ζαχαρίᾳ Ἱερεῖ,
Γαβριὴλ ἐξ οὐρανοῦ, ἐπέστη λέγων πρὸς αὐτὸν·
“Οτι ἐν γήρᾳ σου ἔξεις καρπὸν εὔκλεῆ. Καὶ
στείρωσις ἡ πρίν, τῆς Ἐλισάβετ νυνί, λυθήσεται
εὐθύς, καὶ ἀκαρπία γονῆς, καὶ συλλαβοῦσα
τέξεται τὸν κήρυκα, τοῦ Ἰησοῦ τε καὶ
Πρόδρομον. Αὕτων πρεσβείαις, Σωτὴρ τοῦ
κόσμου, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκὸν.

Κατεπλάγη, Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν,
καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑετόν, ἐν
τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε, βάτον ἐν
πυρὶ ἀκατάφλεκτον, ὅραβδον Ἄαρὼν τὴν
βλαστήσασαν, καὶ μαρτυρῶν ὁ μνήστωρ σου καὶ
φύλαξ, τοῖς ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε· Παρθένος
τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει Παρθένος.

Κοντάκιον. Ἡχος α'.
Χορὸς Ἀγγελικὸς.

Εύφραίνεται λαμπρῶς, Ζαχαρίας ὁ μέγας καὶ ἡ πανευκλεής, Ἐλισάβετ ἡ σύζυξ, ἀξίως συλλαμβάνουσα, Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον, ὃν Ἀρχάγγελος εὐηγγελίσατο χαίρων, καὶ οἱ ἄνθρωποι, ἀξιόχρεως τιμῶμεν, ὡς μύστην τῆς χάριτος.

·Ο Οἶκος.

Τὸς Ἱερὸν Εὐαγγέλιον ἀναπτύξωμεν, ὁ Λουκᾶς ἡμῖν ἔγραψεν ὁ Ἱερὸς καὶ θαυμάσιος, καὶ τὴν τοῦ Προδρόμου θεασώμεθα σύλληψιν, τὴν φαιδρὰν καὶ ἐπίσημον· φησὶ γάρ, ὡς εἰσῆλθεν ὁ πρεσβύτης καὶ δίκαιος Ζαχαρίας, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἅγιων τοῦ θυμιᾶσαι, τῷ τῆς ἐφημερίας καιρῷ, ἐπέστη αὐτῷ Γαβριήλ, εὐαγγελιζόμενος καὶ λέγων· Ἔξεις Ἱεράρχα υἱὸν ἐν τῷ γήρᾳ, Προφήτην τε καὶ Πρόδρομον, φωνήν τε καὶ κήρυκα, καὶ λύχνον ἀείφωτον, τὸν μύστην τῆς χάριτος.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ Σύλληψις τοῦ ἀγίου καὶ ἐνδόξου προφήτου Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ, Ἰωάννου.

Στίχοι.

Ἄνδρὶ Προφήτῃ χρησμὸς ἐξ Ἀρχαγγέλου,
Τεκεῖν προφήτην, καὶ Προφήτου τι πλέον.

Εἰκάδῃ τῇ τριτάτῃ γαστὴρ λαβὲ Πρόδρομον
εῖσω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἅγιων
Μαρτύρων Ἄνδρέου, Ἰωάννου, Πέτρου καὶ
Ἀντωνίου, τῶν ἐν Ἀφρικῇ τελειωθέντων.

Στίχοι.

Ὑπὲρ νυγέντος πρὶν μιᾶς λόγχῃ Λόγου,
Λόγχαις νυγείς, ἥνεγκε διτταῖς Ἄνδρέας.
Ἐχθραν πλάνη θείς, καὶ σφαγείς, Ἰωάννης,
Σφάττει τὸν ἔχθρόν, καὶ σὺν αὐτῷ τὴν
πλάνην.

Ἀντώνιος καὶ Πέτρος, ὡς στερραὶ πέτραι,
Πρὸς τὰς μεληδὸν ἐκκοπὰς ἐκαρτέρουν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἅγιας
Μάρτυρος Ῥαΐδος τῆς παρθένου.

Στίχοι.

Ποθοῦσα κάλλος ἡ Ῥαΐς Θεοῦ βλέπειν,
Σαρκὸς τὸ κάλλος ἐκδίδωσι τῷ ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ὁσίων
γυναικῶν Ξανθίππης καὶ Πολυξένης τῶν
αὐταδέλφων.

Στίχοι.

Τὰς συγγόνους Ξανθίπην καὶ Πολυξένην,
Χοροὶ συνοίκους λαμβάνουσιν Ἀγγέλων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἄγιος νεομάρτυς
Νικόλαος ὁ παντοπώλης, ὁ ἐν
Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσας κατὰ τὸ 1672,
ξίφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἄμην.

Καταβασίαι, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὕχος ἡ τος

Ωδὴ α'. ἔχεις νοι ζω το στο μα μου και πληρω θη σε ται Πνευματος και λογον ε ρευ ζο μαι τη βα σι λι δι Μη τρι και ο φθη σο μαι φαι δρως πα νη γυ ρι ζων πικαι α α σω γη θο με νος τα αυ της τα θαυ μα τα

Ωδὴ γ'. έχεις σου ους υ μνο λο γους Θε ο το κε Δη η ζω ω σα και α φθο νος πη γη Δη θι α σον συγ κρο τη σαν τας πνευ μα τι κον στερε ω ω σον πικαι εν τη θει α δο ζη σου δι ό α' χορός στε φα νων δο ζης α ζι ω σον

Ωδὴ δ. 6 Φην α νε ξι χνι αστον θει ει αν βου
λην της εκ της Παρ θε ε νου σαρ κω σε ως λ
σου του υ ψιστου λ ο Προ φη της Αβ βα κουμ
κα τα νο ων ε κραυ γαζε ἀ δο ξα τη δυ
να μεισου Κυ ρι ε 6 λ

Ωδὴ ε'. 6 Ε ξε στη τα συμ παν τα λ ε πι
τη θει α δο ξη σου συ γαρ α πει ρο γα
με Παρ θε νε λ εσ χες εν μη τρα τον
ε πι πα αν των Θεον ἀ και τε το κας αχρο
νον γι ον λ πα σι τοις υ μνου σι σε λ σω τη
ρι αν βρα βευ ον τα 6 λ

Ωδὴ στ'. Ἡ Φηνδειαν ταυτην και παντιμον τε λουν

τες ε ορ την οι θε ο φρονες πτης Θε ο μη

το ρος π δευ τε τας χει ρας κρο τη σω μεν Δ

τον εξ αυ της τε χθεντα Θε ον δοξαζον τες 6 λ

Ωδὴ ζ'. ουκ ε λα α τρευ σαν 6 λ τη

κτι σει οι θε ο φρο νες 6 λ πα ρα τον κτι

σαν τα 6 λ αλ λα πυ ρος α πει λην 6 λ αν δρει

ως πα τη σαν τες χαι ρον τες ε ψαλ λον 6 λ υ

πε ρυ υ μνη τε π ο των Πα τε ρων Κυ ριος

Δκαι Θε ος ευ λο γη τος ει 6 λ

Ωδὴ η'. 6 λ Ηι νου μεν ευ λο γου μεν και προ

σκυ νου ου μεν τον Κυ ριον

6
λ

παι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι

νω ^Δ**δ** ο το ο κος της Θε ο το κου δι ε

σω σα το ^Δ**δ** το τε μεν τυ που με νος ⁶
^λ νυν

δε ε νερ γου με νος ^π**q** την οι κου με νην α πα

σαν α γει ρει ψαλ λου ου σαν ^Δ**δ** τον Κυ ριον

υ μνει τε τα ερ γα ^π**q** και υ πε ρυ ψου τε ^Δ**δ** εις

παν τας τους αι ω ω να α α α ας

6
λ

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα

Τιμωτέρα Ἡχος ἡ τος

Σπίχος α'. ἔχει μέτρον
 Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον
 Κυρι ον και η γαλ λι α σε το πνευμα
 μου ε πι τω Θε ω ω τωσω τη ρι
 μου

Την Τι μι ω τεραν των Χερου βιμ και
 εν δο ζο τεραν α συγκριτως των Σεραφιμ
 την α δι α φθόρως Θε ον Λογον τε κου
 σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο
 μεν

Σπίχος β'. έχει μέτρον
 Ο τι ε πε βλεψεν ε πι την

τα πει νω σιν της δου λης αυ του ⁶_λ ι δου

γαρ α πο του νυν ^χ₆^λμα κα ρι ου σι με πα

σαι αι γε νε αι

B

⁶_λΤην Τι μι ω τε ραν των Χερου βιμ ⁶_λκαι

εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φι μ

⁶_λτην α δι α φι ρως Θε ον Λο γον τε κου

σαν ⁶_λτην ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο

κ

μεν

Σπίχος γ'. ^χ₆ ο τι ε ποι η σε μοι με γα

λει α ο δυ να τος ⁶_λκαι α γι ον το

ο νο μα αυ του ⁶_λκαι το ε λε ος αυ του

^χ
⁶
^λεις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου

⁶
^λμε νοις αυτον
B

⁶
^λΤην Τι μι ω τε ραν των Χερουβιμ ⁶
^λκαι εν δο ξο τε ραν α συγκριτως των Σεραφιμ

⁶
^λτην α δι α φθορως Θε ον Λογον τε κου σαν ⁶
^λτην ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο

⁶
^λμεν

Σπίχος δ'. χ
⁶
^λ Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι

⁶
^λο νι αυ του ⁶
^λδι ε σκορ πι σεν ⁶
^λυ πε

⁶
^λρη φα νους δι α νοι ακαρ δι ας αυτων
B

⁶
^λΤην Τι μι ω τε ραν των Χερουβιμ ⁶
^λκαι

εν δο ξο τεραν α συγκριτως των Σεραφιμ
 την α δι α φθιρως Θε ον Λογον τε κου
 σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο
 μεν

Σπίχος ε'. Χα θει λε δυ να στας α πο θρο
 νων και υψωσε τα πει νους πει νων τας ε
 νε πλησεν α γα θων και πλου του ουν τας ε
 ξα πεστει λε κε νους

Την Τι μι ω τεραν των Χερου βιμ και
 εν δο ξο τεραν α συγκριτως των Σεραφιμ
 την α δι α φθιρως Θε ον Λογον τε

κουσαν^π^B την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ
νο μεν⁶^λ

Σπίχος στ'.^χ⁶ ^λ Ην τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι
δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ους⁶^λ κα θως
ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων⁶^λ
τω Α βρα αμ^Δ και τω σπερ μα τι αυ του ε
ως αι^M ω νος⁶^λ

Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ^Δ
και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των
Σε ρα φιμ^Δ την α^Π δι α φθο ρως Θε ον
Λο γον τε κουσαν την ον τως Θε ο το κον

σε με γα λυ νο μεν

6
λ

Εἴτα φάλλεται ἡ θ' ὥδη τῶν Καταβασιῶν.

πας γη γε νης σκιρτατω τω πνευ μα τι
 λαμ πα δου χου με νος πα νη γυ ρι ζε τω ω
 δε π α υ λων νο ω ων φυ σις γε ραι ρου σα
 τα ε ρα θαυ μα σι α της Θε ο μη
 το ο ρος και βο α α α α τω χαι ροις
 παμ μα κα α ρι στε Θε ο το κε Α γη
 α ει παρ θε νε ε ε ε ε

6
λ

Ἐξαποστειλάριον.

Ὕχος β'.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Η τοῦ Προδρόμου ἔνδοξος, σύλληψις προμηνύει, τὸν ἐκ Παρθένου μέλλοντα, τίκτεσθαι Βασιλέα, ὡς οὗτος ἐξ Ἐλισάβετ, τῆς ἀκάρπου καὶ στείρας, πρεσβύτου Ἱερέως τε, Ζαχαρίου τοῦ πάνυ, ὃν ταῖς εὐχαῖς, καὶ τῆς Θεοτόκου καὶ Ἰωάννου, τοῦ Βαπτιστοῦ σου Κύριε, σῶσον οἴκτειρον πάντας.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Χαρμονικῶς τὸ Χαῖρε σοι, τοῦ σεπτοῦ Ἀρχαγγέλου, οἵ λυτρωθέντες πάναγνε, τῆς ἀρχαίας κατάρας, διὰ τοῦ θείου σου τόκου, εὐχαρίστως, βιώμεν· Χαῖρε, Ἄδαμ ἥ λύτρωσις, Θεοτόκε Παρθένε, χαῖρε σεμνή, δι’ ἣς ἀπηλλάγημεν τοῦ θανάτου, χαῖρε, δι’ ἣς ἐτύχομεν, ούρανῶν Βασιλείας.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ.

Ἅγιος Ἡράκλειος

πα α α σα πνο ο η η αι αι αι νε ε
 σα α α τω ω το ον Κυ υ υ ρι ι ι ι
 ον αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ τω ω ω
 ων ου βα α νω ω ω ων αι νει ει ει τε
 ε α αυ το ο ον εν τοι οι οις υ ψι
 ι ι ιστοις σοι πρε ε πει Δι υ υ υμνος τω
 ω ω ω Θεε ε ε ω ω πρ
 αι νει τε αυ το ον πα α α αν τες οι
 Α αγ γε ε λοι οι οι α α α αυ του αι
 νει ει ει ει τε α α α αυ τον πα σαι αι

— ḥ να α α μεις α αυ του ου ου ου **η** σοι
π πε ε πει υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε
 ω ω ω ω **π**

Εἰς τοὺς Αἴνους,
 Σπιχηρὰ Προσόμοια.
 Ἡχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

π **η** νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να
 στει αις αυ τον **δ** αι νει τε αυ τον **δ** κα τα
 το πληθος της με γα λω συ νης αυ του **δ**
 Ἀγαλλιαται ἡ κτίσις ἐν τῇ συλλήψει σου,
 Πρόδρομε καὶ Προφῆτα, Βαπτιστὰ Ἰωάννη· ὁ
 θεῖος γὰρ σου τόκος, σημαίνει ἡμῖν, τοῦ
 Δεσπότου τὴν γέννησιν, καὶ διὰ τοῦτο
 συμφώνως οἱ ἐπὶ γῆς, ἐπαξίως εὔφημοῦμεν σε.

π **η** νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ

γος **Δ**αι νει τε αυ τον **Δ**ενψαλ τη ρι ωκαι
κι θα α ρα **Δ**

Ἄγαλλιαται ἡ κτίσις ἐν τῇ συλλήψει σου,
Πρόδρομε καὶ Προφῆτα, Βαπτιστὰ Ἰωάννη· ὁ
θεῖος γὰρ σου τόκος, σημαίνει ἡμῖν, τοῦ
Δεσπότου τὴν γέννησιν, καὶ διὰ τοῦτο
συμφώνως οἱ ἐπὶ γῆς, ἐπαξίως εὐφημοῦμεν σε.

Πρ **Δ**αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και
χο ρω **Δ**αι νει τε αυ το ον **Δ**εν χορ δαι
αις και ορ γα α νω **Δ**

Ως θαυμαστὴν μαρτυρίαν εύρων ὁ
Ἄγγελος, τὴν σύλληψιν τῆς στείρας, τῇ Μαρίᾳ
προσάγει, πρὸς πίστωσιν προσφέρων· διὸ καὶ
ἡμεῖς, Ἐλισάβετ πρὶν ἀγονον, καὶ Ζαχαρίαν
διμόζυγον τὸν αὐτῆς, καὶ Ἰωάννην εὐφημήσωμεν.

Πρ **Δ**αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ

η χοις Δᾶ αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις

α λα λαγ μου Δᾶ πα σα πνοη αι νε σα τω τον

Κυ ρι ον

‘Ο θεοσκεύαστος λύχνος τοῦ ἀιδίου φωτός,
ὅ τοῦ νυμφίου φίλος, τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης, ὁ
μέγας Ἔωσφόρος, ἡ ζῶσα φωνή, Θεοῦ Λόγου ὁ
Πρόδρομος, τῆς παρουσίας Κυρίου ἀγγελικῇ,
προσφωνήσει νῦν συνείληπται.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἄχος πᾶς Νη^ῷ

Ἄλλο ο ο ο ξα Πα τρι ι ι ι και
αι γι υι ω ω ω ^Μ^Ν^Π και α γι ι ω ω Πνε
ε ε ε ε ευ μα α α α Πνε ευ μα τι
ά και νυ υν και α ει ^ε^λ και εις του ους
αι αι ω ω ω νας των αι αι ω ω ω νων
α α α μην
ά Η Ε λι σα βετ συ νε λα α βε τον
Προ δρο μον της χα α α α α α ρι ι ι ι
τος ά η δε Πα αρ θε ε ε νος το ον Κυ υ
ρι ον τη η ης δο ο ο ο ξης ά η σπα

σα αν το αλ λη λας αι μη η η τε ε ε ρες και
 το βρε φο ος ε ε σκι ι ιρ τη η η σεν
 Δ ^ά εν δο ο θε εν γαρ ο ο ο δου ου ου λο ο ος η
 η νει τον Δε ε ε σπο ο ο ο την ^γ_δ θαυ
 μασα ασα η μη η τη ηρ του ου Προ ο δρο ο ο
 μου ηρ ξα α το ο ο βο ο ο ο αν ^ά πο
 θε ε εν μοι του ου το ^Δ ι να η η η Μη
 τη ηρ του Κυ ρι ι ι ου ου μου ελ θη η η
 προ ο ος με ^γ_δ ι να α σω ω ω ση η λα ον
 α πε γνω ω σμε ε ε νον ^λ_δ ο ε χων το με γα ε
 ε ε ε ε λε ε ε ε ος ^γ_δ

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΜΕΓΑΛΗ
ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ'.
Ὕπαγε πάντη

Δ Ή ζα ασοιτωδείζαντι το φως δόξα εν

υψιστοις Θεών και ε πι γης ει ρη

η νη βλέπεν ανθρωποις ευδοκία

Δ Υ μνου ου μεν σε ευ λογου μεν σε δόξα

προσκυνου μεν σε δόξο λογου μεν σε βλέπεν ευ

χαριστου μεν σοι δόξια την με γα α

λην σου δόξαν

Δ Κυρι ε βασι λευ δόξε που ρανι ε Θε ε

Πατερ παν το κρατορ δόξι Κυρι ε γι ε μονο

γε νες δόξι η σου Χριστε και Αγιον

Πνευμα

Δ

Δκυρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θεου ο

γι ος του Πατρος ο αι αι ρων την α μαρ

τι αν του κο οσμου Δ ε λε η σον η μας

ο αι αι αι ρων Δ τας α μαρ τι ι ας του κο ο

σμου

Δ

Δπροσδε ε ζαι την δε η σιν η μων Δ ο κα

θη με νος εκ δε ζι ω ων του Πατρος Δ και

ε λε η σον η μας

Δ

Δ ο τι συ ει μονος Α γιος Συ ει μονος

κυριος Δ Ι η σους Χριστος εις δο ο ζαν Θε

—. — — — —

ου Πατροςαμην

γ δ

Δ ^N καθ ε καστηνη μερανευ λο γησω

σε Δ και αι νε εσωτο ο νομασουειςτον αι

ω ω νακαι εις τον αι ω νατουαι ω ω

νος

γ δ

Δ κα τα ξι ωσονΚυ ρι ε εν τη η με

ρα ταυ τη Δ α να μαρ τη τουςφυλαχθη ναι

ημας

γ δ

Δ ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος

των πα τε ερων η μων Δ και αι νε τον και

δε δο ξα σμενον το ο νομαα σου Δ εις τους

αι ω ωνας αμην
 Λ Γε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου
 εφ η μας Δι κα θα α περ ηλ πι σα μεν ε πι
 σε
 Λ Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε Δι δαξο ον
 με Δι τα δι και ω ματα α σου
 Λ Κυ ρι ε κατα φυ γη ε γεν νη η θης η
 μιν εν γε νε α και γε νε α Δι ε γω ει
 πα Κυ ρι ε ε λε η σον με Δι ι ι ασαι
 την ψυ χη ην μου Δι ο τι η μαρτο ον σοι Δι
 Λ Κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δαξο ον

23-09-

ΟΡΘΡΟΣ ΣΥΛΛΗΨΕΩΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ.

με ^NΔιτου ποι ειν το θε λη μασου ^NΔι ο τι συ

ει ει ο Θε ος μου ^NΔι

Δι Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης ^NΔι εν
τω φω τισου ο ψιμεθαφως ^NΔι

Δι Πα ρα τει ει νον το ε λε ος σου τοις γι
νω σκου σι σε ^NΔι

Δι ^NΔι γιος ο Θε ος ^NΔι Α γιος Ι σχυρος ^NΔι
Α γι ος α θα να τος ε λε η σονη μας ^NΔι

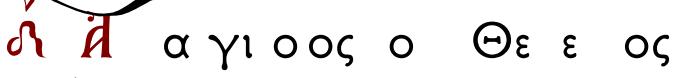
Δι ^NΔι οξα Πα τρι ι και γι ω ^NΔι και α γι ω
Πνευ μα τι ^NΔι

Δι Και νυ υν και α ει ^NΔι και εις τους αι

——
ω νας των αι ω ωνων αμην

 γι ος α θα να τος ε λε η σονη μας

Ἄσματικὸν.

 α γι οος ο Θε ε ος

 α γι οος Ι σχυ ρος

 γι ι ι ος α α θα α α α α α

 να α α α α τος ε λε ε ε ε ε ε η σο ο

 ο ο ο ον η η μα α α α α α α ας

Ἀπολυτίκιον.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἄχος ἦ Δι

Η πρω ην ου τι κτου σα στει ρα ευ
 φραν θη τι ι δου γαρ συ νε λα βες Η
 λι ου λυ χνον σα φως φω τι ζειν τον
 μελ λον τα πα σαν την οι κου με νην α βλε
 ψι αν νο σου σαν χο ρευ ε Ζα χα ρι α εκ βο
 ων παρ ρη σι ι α Προ φη της του γ ψι
 στου ε στιν ο μελ λων τι ικτε σθαι αι αι

Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ἄχος πᾶς Νη

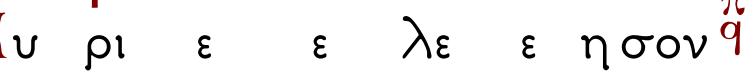
1. Ἄχος πᾶς Νη
Ἄχος πᾶς Νη σον
2. Ἄχος πᾶς Νη σον
3. Ἄχος πᾶς Νη σον
4. Ἄχος πᾶς Νη σον
5. Ἄχος πᾶς Νη σον
6. Ἄχος πᾶς Νη σον

ΕΤΕΡΑ.

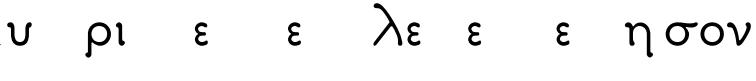
1. Ἄχος πᾶς Νη σον
2. Ἄχος πᾶς Νη σον
3. Ἄχος πᾶς Νη σον

4. **Κυριε ε ε λεη σοο ον** Δ M Γ Γ

5. **Κυριε ε ε λε ε ησον** N Π π q

6. **Κυριε ε ε λε ε ε ησον** N Γ Γ ν Δ

7. **Κυριε ε ε λεη σον** Γ Γ Γ

8. **Κυριε ε ε λεη σον** Δ ○ Γ Γ Δ

9. **Κυριε ε ε λεη σον** Δ Γ Γ Γ Γ

10. **Κυριε ε ε λε ε ησον** N Π Δ π q

11. **Κυριε ε ε λε ε ε ησον** N Δ Γ Γ ν Δ

12. **Εοι Κυριε** N γ Δ

Ἄντιφωνον α'.

Ἄχος Δι

Γ
χ μη η ην

Σπίχ. α' Μ
χ ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον και παν τα τα εν τος μου το

ο νομα το Α γιον αυ του

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσον η μας

6

Σπίχ. β' Μ
χ ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον και μη ε πι λαν θα νου πα σας

τας αν τα πο δο σεις αυ του

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσονημας

τερ σωσονημας

Σπίχ. γ! Κυ ρι ος εν τω ου ρα νω

η τοι οι μα σεν τον θρο νον αυ του και η

Βα σι λει α αυ του παντωνδε σπόζει

Ταις πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσονημας

τερ σωσονημας

Σπίχ. δ! Ευ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν

τα τα ερ γα αυ του εν πα ντι το πω

της δε σπο τει ας αυ του

Ταις πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσονημας

τερ σωσονημας

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ταῖς πρεσβειαῖς της Θεοῦ οὐ τὸ οκου^{ζ'} Σω
τερ σωσον η μα^χ α ας
Ἀντίφωνον β'.

μη^M η ην
Σπίχ. α'
Αἰ νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι
ον αι νε σω Κυ ρι ον εν τηζω η μου
ψαλλωτω Θεω μου ε ως υ παρχω
Ϲω σον η μα ας γι ε Θεου ο εν
Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ος
ψαλλοντας οι αλληλου ι α
Σπίχ. β'
Μα κα ρι ος ου ο Θε ος

I α κωβ βο η θιος αυ του ^Δ η ελ πις
 αυ του ου ^χ ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ

του ^Δ

^Δ **Γ**ω σον η μα ας γι ε Θε ου ^Δ ο εν
^B ^M A γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος
 φαλλον τας σοι αλ λη λου ι α ^Δ

Σπίχ. γ! ^Δ ^M ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ
^Δ **Τ**ον ποι η σαν τα τον ου ρα

νον και αι την γην ^Δ την θα λασ σαν και πα αν
 τα τα εν αυ τοις ^Δ

^Δ **Γ**ω σον η μα ας γι ε Θε ου ^Δ ο εν
^B ^M A γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ος ^Δ

ψαλλονταςσοι αλληλουι α Δ

Σπίχ. δ! Βασι λευ σει Κυ ρι ος εις τον

αι ω να ο Θε ος σου Σι ων ρεις γε νε

α αν και γε νε αν Δ

ψω σον η μα ας γι ε Θε ου ο εν
Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος Δ

ψαλλονταςσοι αλληλουι α Δ

Δο ξα Πα τρι και γι ω και Α γι

ω Πνευμα τι Δ

και νυν και α ει και εις τους αι αι

ω νας των αι αι ω νων α μην Δ

Μ Δ
 Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
 του Θε ου α θανατος υ πα α α αρχων
 Μ
 6 και κα τα δε ξα με νος δι α την η με
 Β Δ Γ Δ
 τερανσωτη ρι ι αν σαρ κω θη η ναι ζ'
 εκ της Α γι ας Θε ο το κου Δ και α ει
 Δ
 παρ θε νου Μα ρι ας Δ α τρε ε πτως ε
 Μ Δ Γ
 ναν θρω πη σας Δ σταυ ρω θεις τε Χρι στε
 Δ
 ο Θε ος Δ θα να α τω ω θα να τον πα τη σας
 Χ Δ
 ει εις ων Δ της Α γι ας Τρι α δος Δ συν
 Δ
 δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι Δ και τω Α
 Δ Δ
 Ζ Ζ Ζ Χ Δ Γ Δ
 γι ω Πνευματι Δ σωσον η μα Δ α ας Δ

Ἄντιφωνον γ'.

$\tilde{H}\chi\phi$ $\frac{\zeta}{\delta}$ $\Delta\iota$

Στίχ. Χ^Μ Δ^Δ και συ παι δι ον Προ φη της γ

ψιστου κλη^{θη} ση

Ἀπολυτίκιον.

Ταχὺ προκατάλαβε.

πρω ην ου τι κτου σα στει ρα ευ
φραν θη τι 6 ι δου γαρ συ νε λα βες Η
λι ου λυ χνον σα φως φω τι ζειν τον
μελ λον τα 6 πα σαν την οι κου με νην α βλε
ψι αν νο σου σαν Δ χο ρευ ε Ζα χα ρι α εκ βο
ων παρ ρη σι ι α 6 Προ φη της του γ ψι
στους ε στιν ο μελ λων τι ι κτε σθαι αι αι

Εἰσοδικὸν.

Ἄχος Δι

Ἄ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ
 σπε εσωω με εν Χριστωω ω ω ω Κω
 σον η μα ας γι ε Θε ου ο εν Α γι ι ι
 οις θα αυ μα στο ο ο ο ος ψαλλον τας σοι
 αλ λη λου ι α

Ἄπολυπίκιον.

Ὕχος δ^ν.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὕχος ἢ Δι

χ ^M
 Η πρω ην ου τι κτου σα στει ρα ευ
 φραν θη τι ⁶ ι δου γαρ συ νε λα βες Η
 λι ου λυ χνον σα φως φω τι ζειν τον
 μελ λον τα ⁶ πα σαν την οι κου με νην α βλε
 ψι αν νο σου σαν ^Δ χο ρευ ε Ζα χα ρι α εκ βο
 ων παρ ρη σι ι α ⁶ Προ φη της του γ ψι
 στους ε στιν ο μελλων τι κτε σθαι
 Ἄπολυπίκιον τοῦ Ναοῦ

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ
ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ.
Ὕψηστος Δι

χ ^N γ ^Δ
 Προστα σι α των Χριστι α νων α
 κα ται αι σχυντε με σι τει α προς τον ποι
 η την α με τα θε τε μη πα ρι δης α μαρ
 τω λωνδε η σε ων φω νας αλ λα προφθασον
 ως α γα θη εις την βο η θει αν ^Π η μων
 των πι στως κραυ γαζον των σοι ⁶ ταχυ νον
 εις πρε σβει αν και σπευσον εις ι κε σι αν
 η ^B προ στα τευ ου σα α α ει Ζ' Θε
 ο το κε των τιμων των σε ε ε

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ.

Προκείμενον. Ἡχος βαρύς.

Εύφρανθήσεται δίκαιοις ἐν τῷ Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. 4:22-27

Ἄδελφοί, Ἀβραὰμ δύο υἱοὺς ἔσχεν, ἵνα ἐκ τῆς παιδίσκης καὶ ἕνα ἐκ τῆς ἐλευθέρας. Ἄλλ' ὁ μὲν ἐκ τῆς παιδίσκης κατὰ σάρκα γεγέννηται, ὁ δὲ ἐκ τῆς ἐλευθέρας διὰ τῆς ἐπαγγελίας. Ἀτινά ἐστιν ἀλληγορούμενα. Αὗται γάρ εἰσι δύο διαθῆκαι, μία μὲν ἀπὸ ὄρους Σινᾶ, εἰς δουλείαν γεννῶσα, ἥτις ἐστὶν Ἀγαρ. Τὸ γὰρ Ἀγαρ Σινᾶ ὄρος ἐστὶν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, συστοιχεῖ δὲ τῇ νῦν Ἱερουσαλήμ, δουλεύει δὲ μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς· ἡ δὲ ἄνω Ἱερουσαλήμ ἐλευθέρα ἐστίν, ἥτις ἐστὶ μήτηρ πάντων ἡμῶν. Γέγραπται γάρ· «Ἐύφρανθητι στεῖρα ἡ οὐ τίκτουσα, ρῆξον καὶ βόησον οὐκ ὡδίνουσα· ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον ἢ τῆς ἔχούσης τὸν ἄνδρα».

Ἀλληλούϊα. (γ') Ἡχος β'.

Δίκαιοις ως φοίνιξ ἀνθήσει, ώσει ἡ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται

Στίχ. Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσιν.

Εἰς Μνημόσυνον.
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἄρχοντος Πρωτοψάλτου τ.Μ.τ.Χ.Ε.

ω ω ω ω ω ω π ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω αι ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω π ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω νι 1 1 1 1 1 αι ω ω ω ω ω
 ω νι 1 1 0 ov ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ρ ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ρ ε ε ε ε ε ε σται δι 1 1 1 και
 αι αι 0 0 0 0 0 ος ρ αλ λη λου ου ου
 ου 1 1 1 α α α α α α α α
 α π

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.

Ὕπαγος πρὸ Δι

Ἐὰν δο μεν το φως το α λη θι νον ε
 λα βο με εν Πνευ μα ε που ρα α νιον εν ρο
 μεν πι στιν α λη θη α δι αι ρε τον Τρι
 α δα προ σκυ νου ου ου ουν τες αυ τη γαρ
 η η μας ε σωσε ε ε ε ε εν

Εἰς τὸ· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί.

Ὕπαγος πρὸ Δι

Ἐὰν μην α μην α μην εις α φε σιν
 α μαρ τι ων και εις ζω ην την αι
 ω ω νι ον

Πληρωθή τη τω το στο μα η μων
 αι νε σε ως σου Κυρί ε ο πως υ μη
 σωμεν την δο ο ξαν σου ο τι η ξι ω
 σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
 μυστηρίι ι ι ι ων τη ρησον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συνην σου
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α

Είη τὸ ὄνομα.

Ἄχος Δι

Αμην Θείη το ο νο μα Κυ ρι
ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
ως του αι ω νος

Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
αι ω ω ω νο ο ος

Τὸν Εύλογούντα.

Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαφηλίδη

Ιεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.